

kritiska eu-fakta

utges av Folkrörelsen Nej till EU | nr 1 | mars 2020 | pris 20 kr

KRITISKA EU-FAKTA

Nummer 1 mars 2020

Löpnummer 157

Kritiska EU-fakta ges ut av

Folkrörelsen Nej till EU

Ansvarig utgivare:

Eva-Britt Svensson

Redaktör: AnnaLisa Eneroth

Kerstin Nordqvist

Redaktionsutskott:

Beng-Åke Berg, AnnaLisa Eneroth,

Marie Ericsson, Per Hernmar,

Jan-Erik Gustavsson,

Kerstin Nordqvist

Redaktionens adress:

Kritiska EU-fakta c/o Eneroth,

Furutåvägen 36 A, 352 54 Växjö

Telefon: 073-026 0330

e-post: ansa.eneroth@swipnet.se

Omslagsbild: Robert Nyberg

Adressändring och prenumeration:

Kritiska EU-fakta

Viktoriahuset, Linnégatan 21, 4 tr,

413 04 Göteborg

Telefon: 031-701 01 77

Nästa nummer utkommer

i maj 2019

Manusstopp 15 april

Tryck: DanagårdLiTHO AB

Göteborg 2019

Rikskansli och materialkontor:

Folkrörelsen Nej till EU

Viktoriahuset, Linnégatan 21, 4 tr,

413 04 Göteborg

Telefon: 031-701 01 77

e-post: kansli@nejtilleu.se

Bli medlem:

Prenumeration:

4 nummer 100 kr

Medlemskap inkl. pren. 300 kr

[arbetslösa, långtidssjukskrivna,

pensionärer och studerande 150 kr

familjer 400 kr]

Plusgiro 433 02 07- 4

LEDARE

Regeringen svänger om EU-skatt

EU HAR TIDIGARE föreslagit olika former av EU-skatt, allt från skatt på finansiella transaktioner 2011, till en omsättningsskatt för de stora telekomjättarna. Den senare skulle ha gått igenom om inte vetorätten satte stopp för detta, åtminstone om omröstningen varit efter Brexit. Därför har EU-kommissionen lagt ett förslag om att ta bort kravet på enhällighet vid beslut om EU-budgeten som då istället ska kunna drivas igenom med kvalificerad majoritet. Kommissionen och de medlemsländer som stödjer möjligheten av att EU skaffar sig egna avgifts- och skatteinkomster stöder ett borttagande av medlemsländernas vetorätt i dessa frågor.

NU HAR DEN svenska regeringen svängt 180 grader och accepterar en skatt på plast inom EU mot att Sverige får behålla sina rabatter på EU-medlemskapet. EU-minister Hans Dahlgren försöker dölja med att detta inte är frågan om någon skatt utan om en avgift. I massmedia har det här inte föranlett någon större debatt. Regeringens acceptans för plast-skatt inom EU innebär, om det blir verklighet, ett genombrott för EU:s rätt att självständigt ta ut skatt. Därmed kommer EU att uppnå en ökad självständighet i förhållande till medlemsstaterna. Plastskatten kommer bara att vara inledningen på en fortsatt utveckling där EU-kommissionen kommer att lansera fler förslag på EU-skatter för att öka sina egna inkomster. Därmed ligger nu vägen öppen för den federala statsapparaten egna finansiering genom federala skatter och avgifter.

Nej till EU-skatt !

Nej till federal-EU-stat !

Bild: Lehän

Bild: Ulf Frödin

:s klimatinitiativ fenomenal uppvisning i gröntvättning*

EU-kommissionen har föreslagit investeringar på sammanlagt en biljon under tio år för att göra EU:s ekonomi hållbar. Satsningen, som går under namnet EU:s gröna giv har fått hård kritik. EU:s gröna giv är en fenomenal uppvisning i gröntvättning, menar Greklands före detta finansminister Yanis Varoufakis.

VAD AR DA EU:s gröna giv? Det är ett initiativ från EU-kommissionen som föreslår investeringar på 100 miljarder per år i tio år för att göra EU:s ekonomi hållbar. Planen innehåller satsningar på att minska EU:s utsläpp av växthusgaser med 50 procent och göra EU klimatneutralt till 2050, skapa en fossilfri energisektor, energianpassa byggandet, stötta forskning och innovationer i industrin för att skapa en grön ekonomi och inte minst skapa billigare, renare och hälsosamma kommunikationer, både privata och offentliga. Dessutom ska ingen person lämnas åt sitt öde, utan de som drabbas av förändringarna, bland annat polska och rumänska kolgruvearbetare, ska få stöd och hjälp till omställningen.

EN NY SATSNING på ett grönare, justare EU, det låter väl fantastiskt? Men kritiken har inte låtit vänta på sig. Yanis Varoufakis är kritisk mot att de ekonomiska investeringarna inte är tillräckligt stora och en liknande kritik framför även Per Holmberg, EU-parlamentariker för miljöpartiet. Han menar att det låter oerhört ambitiöst och välkommet med en grön giv, men i verkligheten har EU-kommissionen inte de pengar som utlovas och kan inte garantera satsningarna. Man satsar bara 25 procent av EU-budgeten, resten av pengarna är tänkta att komma från Europeiska Investeringsbanken, medlemsländer och privat kapital. Hittills har von der Leyens kommission inte satsat mer resurser än sin företrädare Jean Claude Juncker, menar Per Holmberg. Det bör tilläggas att EU-budgeten, och därmed också klimatinsatserna, lär minska när Storbritannien lämnar unionen.

Per Holmberg anser också att EU-länderna subventionerar fossil energi med 55 miljarder euro varje år, vilket vida överstiger satsningarna i klimatbudgeten.

KOMMISSIONEN SÖKER INTE systemförändringar genom gröna makroekonomiprojekt och beskattning av fossilekonomi utan försöker putta marknaden mot en utfasning av fossila bränslen genom en kombination av EU-stöd och ekonomiska investeringar menar Daniela Gabor, professor i ekonomi och makrofinansier vid UWE (University of the West of England) Bristol. Något hon tror kan leda till att skattebetalarnas pengar hamnar i de "klimatvänliga" företagens fickor ungefär som när jordbruksstödet gick till storgodsägarna i stället för till de små jordbrukarna som de från början var avsedda för. Då det inte är helt tydligt vad en grön aktivitet kommer att innebära finns en risk att skattebetalarnas pengar kommer att användas för att understödja "greenwashing"* varnar Daniela Gabor som anser att det hade varit effektivare att istället beskatta fossilföretagen för att tvinga fram en övergång till hållbar energi, en idé som EU-kommissionen motsätter sig, trots att det hade kunnat finansiera den gröna given. Nu gäller det för klimataktivisterna att slåss för att den gröna given inte ska bli en gröntvättad social pakt mellan Bryssel och de lokala företagseliterna, som sedan kan exporteras över världen, utan att det verkligen sker en övergång till låga koldioxidutsläpp, menar Daniela Gabor.

Marie Ericsson

*Greenwashing, grönmålning, eller gröntvättning innebär att den som bedriver en verksamhet försöker skapa en bild, genom marknadsföring, att vara miljövänliga.

Opinionsundersökning:

Stödet för nordiskt samarbete är nu större än stödet för EU

En undersökning som genomfördes av Sentio Research Sverige under den 24 till den 28 januari 2020 och omfattar 1 010 personer visar på sensationella data. Undersökningen ger en helt annan bild av opinionsläget när det gäller sympatierna för EU. Opinionsundersökningen visar med all önskvärd tydlighet vikten av att ställa frågor som på ett allsidigt sätt belyser problematiken i sin helhet. De vanliga opinionsundersökningarna tar sikte på för eller mot EU-medlemskap men utan klart formulerade alternativ till ett EU-medlemskap. När SCB ställer frågan, i november 2019, så lyder den: "Är du i huvudsak för eller emot det svenska EU-medlemskapet eller har du ingen bestämd åsikt. Då svarar 60 procent ja, 15.6 nej och 24.3 vet ej.

När nu en undersökning gjorts, baserad på ett klart och tydligt formulerat alternativ till EU, blir svaren helt annorlunda.

Svaren visar på en klar majoritet för ett nordiskt samarbete istället för EU-medlemskapet.

Undersökningen visar att 42 procent föredrar ett nordiskt förbund medan 31 procent vill vara kvar i EU. 27 procent vet ej.

Fråga: Om ett nordiskt förbund bestående av Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige skulle kunna upprättas med gemensam politik på ett brett spektrum av områden som miljö, rättspolitik, utrikespolitik samt handelsavtal med EU och andra länder – och du fick välja om Sverige skulle vara med i detta nordiska förbund eller vara medlem i EU. Vad skulle du rösta för?

Nordiskt förbund:	42%	423
Fortsatt svenskt EU-medlemskap:	31%	318
Vet ej:	27%	269
Totalt:	100%	1010

NYHETER I KORTHET

EU-anpassade lånevillkor för allmännyttan

Strax före jul skrev Svenska Dagbladet (SvD) att Finansinspektionen kritiserat storbankerna SEB, Handelsbanken och Swedbank för att de inte sätter av tillräckligt med kapital för att täcka förlustriskerna i utlåningen till den kommersiella fastighetssektorn. Inspektionen vill att bankerna skall öka sitt kapital med 14,5 miljarder kronor. Chefsekonomen för Sveriges Allmännyttabefarar att högre kapitalkostnader för bostadssektorn drabbar det redan låga bostadsbyggandet.

Bakgrunden är ytterligare en EU-anpassning. Kommunägda bostadsbolag drabbas för att de lånar i kommunsektorn och inte i banker, vilket SvD inte förklarar. EU:s konkurrensregler medför att kommunägda bolag inte får ges konkurrensfördelar

Bild: Robert Nyberg

framför privata. Höjs bankernas riskkapital tvingas nämligen med den absurda EU-styrda bostadspolitikerna de allmännyttiga bostadsbolagen att betala en borgensavgift som motsvarar mellanskillnaden mellan kommunens fördelaktigare lånevillkor och lån på den öppna privata marknaden.

Sverigedemokraterna är nu renodlade EU-anhängare.

Sverigedemokraterna (SD) förkunnade i Aftonbladet i januari att de ändrat sig om EU:s gemensamma försvarspolitiska samarbete PESCO, som de tidigare varit emot i EU-nämnden.

SD motiverar sin omvärdering med att ledande företrädare för svenska försvarsföretag har gjort klart att svensk försvarsindustri ser positivt på möjligheterna till framgång med PESCO. SD hänvisar också till den så kallade tredjelandsproblematiken, vilket betyder att försvarsindustrins huvudägare måste vara belägen i medlemslandet. Men större delen av svensk försvarsindustri som Bofors, Hägglunds har utomeuropeisk ägande eller brittiskt ägande (BAE Systems) som från den första februari är ett tredjeland gentemot unionen.

Så nu kommer SD i EU:s budgetprocess att säga ja till EU:s försvarsfond och PESCO samtidigt som de påstår att det är emot en gemensam EU-armé, som EU:s tongivande länder arbetar hårt för att få till stånd.

IMF, västvärldens ekonomiska bandhund, varnar för en ny Stor Depression

I mitten av januari sade Kristalina Georgieva, Internationella Valutafondens nya chef, att de rådande globala trenderna liknar de som var på 1920-talet, och som slutade med den Stora Depressionen 1929. Uttalandet har fått liten uppmärksamhet i västerländsk media. Hon sade att växande ojämlikhet var ett avgörande problem. "I till exempel Storbritannien kontrollerar de rikaste tio procenten nu lika mycket rikedom som de 50 procenten i botten. Denna situation speglas nu över större delen av OECD-länderna (västvärldens organisation för ekonomiskt samarbete och utveckling), där ojämlikheten i inkomster och rikedom (inklusive EU-landet Sverige) har nått eller nära nått rekordhöjder". Hon tillade "I många avseenden är dessa besvärande trender en påminnelse om det tidiga 1900-talet, då de två tvillingfaktorerna teknologi och integration ledde till de förgyllda åren, det storslagna 1920-talet, och som till sist kollapsade i en finansiell katastrof".

Växande demokratiskt underskott i EU-politiken dokumenterat

Europaportalen skriver om EU-forskaren Maria Strömviks nya rapport "Ett demokratiskt underskott i den svenska politiken". Strömvik har granskat över 2 200 faktapromemorior som regeringen och departementen tagit fram sedan 2001. Strömvik skriver att EU-initiativen mer eller mindre regelmässigt inte blir föremål för remisshantering. Så blir intresseorganisationer och allmänhet utestängda från EU-politiken. Strömvik konstaterar: "Det mest förvånande resultatet av denna studie är den nedgående trenden över tid. Ju längre tid Sverige har varit med i EU, och ju mer makt som flyttas till EU-nivån, desto mer sällan förefaller regeringskansliet aktivt arbeta för att hämta in synpunkter om EU-politiken från intressenter ute i samhället".

[folkrörelsen nej till eu]

Uttalande från Nej till EU – Nässjö/Vetlanda

Brexit – en seger för demokratin

Det brittiska folket har talat i valet till parlamentet i Storbritannien. Och beskedet är detsamma som i folkomröstningen om Brexit för tre år sedan: "Get Brexit Done" (Genomför Brexit!).

Men betydelsen av parlamentsvalet är större än så.

För det här parlamentsvalet handlade om att rädda eller krossa demokratin i Storbritannien. Den viktigaste sakfrågan avgjordes för tre år sedan i omröstningen om Brexit. Det var den största demokratiska manifestationen i landets historia, där fler röstade för Brexit än vad de gjort i någon annan fråga eller för något parti någonsin. 17,4 miljoner röster för ett Brexit var ett enormt demokratiskt ställningstagande.

Sedan dess har dock de politiska, ekonomiska och mediala eliterna gjort allt de kan för att sabotera folkets beslut. En demokratisk tradition i det elitistiska EU, där de folkomröstningar där man röstat emot EU inte accepteras.

De flesta medborgare har bara en väg till inflytande i sitt land – rösträtten. Den är livsviktig att hålla fast vid. Och därför innebär elitens vägran att snarast verkställa folkets beslut angående Brexit ett sabotage mot demokratin.

I parlamentsvalet mellan främst Labour och Tories röstade det brittiska folket för att försvara demokratin och folkomröstningsresultatet om Brexit. Men kampen för demokratin är inte över. Eliten kommer att fortsätta att göra allt för att sabotera för de demokratiska krafterna i Storbritannien.

Lärdomen av Brexit för oss i Sverige är att:

- Det går att lämna ett EU som alltmer faller samman.
- Det går att försvara demokrati och folkstyre.

Antaget på årsmötet den 2 februari 2020
Folkrörelsen Nej till EU – Nässjö / Vetlanda

Minnesord över Gerhard Isaksson

Vår medlem Gerhard Isaksson i Göteborg har avlidit. Efter som han testamenterade en större summa till Folkrörelsen så vill vi uppmärksamma hans bortgång.

Gerhard var en mycket intellektuell och samtidigt mycket jordnära människa. Han var djupt insatt i många ämnen; språkvetenskap, botanik, musikteori, politik. Samtidigt jobbade han hela livet på posten; som brevbärare, på järnvägsposten och med värdepast. Han levde mycket enkelt och tyckte inte om onödiga prylar, men han köpte allt han behövde och han lämnade regelbundet stora bidrag till flera organisationer. Trots det fick han alltid pengar över och det förundrade han sig ofta över. På den tiden var posten ett fritt arbete med mycket ledig tid och Gerhard kunde ägna sig åt sina stora intressen folkmusik (han spelade fiol och bas) och studier, främst språk (han behärskade engelska, tyska, franska, italienska och ryska)

Gerhards engagemang mot EU grundade sig nog främst i en känsla för självbestämmande och demokrati. Han var mycket kritisk mot att valda representanter har så lite inflytande över EU-beslut och att så många beslut fattas så långt ifrån dem som berörs. Han menade också att EU inte är fredsskapande eftersom många av världens konflikter uppstår inom unioner där påtvingade beslut skapar konflikter.

Bild: Robert Nyberg

Gerhards donation kommer väl till pass för att kunna finansiera nya projekt i en tid av tilltagande EU-kritik. Folkrörelsen tar därför tacksamt emot gåvan och tackar och bockar.

Marie Ericsson

GET BREXIT DONE (Genomför Brexit!)

Offentligt seminarium inför Folkrörelsen Nej till EU:s kongress

Lördag 18 april, 13.00 - 15.00

Solidaritetshuset, Tegelviksgatan 40, Stockholm

(Buss nr 2 Sofia –till ändhållplats)

Filmarna Gunnar Lindholm och Lazlo Schüszler besökte London före och efter parlamentsvalet 12 december. Lindholm intervjuade bland annat de kända Brexitanhängarna Kate Hoey (Labour Leave [lämna sidan] och tidigare minister), Brian Denny (facklig aktivist RMT, National Union of Rail, Maritime and Transport Workers), Mark Brolin (Kommentator för ExpressenTV), David Collins (professor University of London) och cirka tio väljare.

Gunnar Lindholm visar sin film (på engelska) från London, varefter följer en allmän diskussion med inbjudna gäster om vilken relation Storbritannien skall ha till EU efter utträdet 31 januari, och möjligheterna för ett Svexit.

VÄLKOMNA !

Arr: Folkrörelsen Nej till EU

Släng utredningen om bankunionen i papperskorgen

Den tidigare socialdemokratiska och miljöpartistiska (s+mp)-regeringen tillsatte i december 2017 en utredning om EU:s bankunion. Utredningen skulle analysera fördelar och nackdelar om ett svenskt eventuellt deltagande i bankunionen.

DECEMBER FÖRRA ÅRET presenterades den färdiga utredningen ”Sverige och bankunionen” (SOU 2019:52), en voluminös tegelsten på över 500 sidor.

Bankunionen har varit i funktionen i fem år och är obligatorisk för alla de 19 euroländerna som medlemmar. Den kom till stånd efter eurokrisen 2010-2012 och syftar till en beredskap för att rädda förtroendet för euron och europeiska banksystemet vid nästa finansiella kris.

Bankunionen består främst av en så kallad mekanism till system av bankerna i euroområdet och en så kallad mekanism för att lösa ut banker i kris (resolution). Det är det Europeiska centralbankens (ECB) ECB-råd, som består av ECB:s direktionsledamöter och de nationella centralbankscheferna, som ytterst beslutar i tillsynsfrågor. Idag har Finansinspektionen denna funktion i Sverige.

SYFTET MED EN bankutlösning eller resolution är att under ordnade former rekonstruera eller avveckla en bank eller ett finansinstitut som hamnat i kris utan att det sker en konkurs och inte leder till betydande störningar eller avbrott i grundläggande samhällsfunktioner. Detta skall främst ske genom skuldnedskrivning, och det sägs att skattebetalare inte skall drabbas. Går Sverige med i bankunionen överlämnas makten för en resolution från Riksgälden till en Resolutionsnämnd, som består av heltidsanställda EU-tjänstemän. Ett slutligt beslut om resolution av en bank skall fattas av EU-kommissionen eller i vissa fall Ekofin-rådet (EU:s finansministrar). Till Resolutionsnämnden finns knutet en resolutionsfond, som skall kunna användas för att undvika konkurs om nedskrivning inte är tillräckligt. Blir Sverige medlem skriver utredningen att Sverige måste tillföra 14-18 miljarder kronor till fonden, vilket betyder att statsskulden ökar i motsvarande omfattning. Det är oklart om Sverige skall ingå i en europeisk insättargaranti, vilket i så fall ökar risken att småsparare med betydande summor får vara med och betala en bankrekonstruktion.

UTREDARNA SKRIVER ATT utgångspunkten varit att Sverige inte har euron som valuta. Därmed borde utredningen aldrig ha tillsatts, då ett medlemskap i bankunionen innebär ytterligare en suveränitetsavsägelse till EU-systemet. Utredarna skriver dock att ett svenskt deltagande i bankunionen ”inte kräver någon befogenhetsöverföring till EU eftersom Sverige redan godkänt EU:s fördrag där befogenheten att lagstifta samt att fatta beslut om tillsyn och resolution ingår”. Senast skedde denna suveränitetsavsägelse efter riksdagsvalet 2010, då samtliga riksdagspartier utan offentlig debatt skrev in i regeringsformen att ”Sverige är medlem i EU”.

Nu är de flesta riksdagspartier emot eller tveksamma till bankunionen. Enligt SR Ekonomi uttalar sig företrädare för

Sverigedemokraterna och Vänsterpartiet (v) emot ett deltagande. Ulla Andersson (v) säger: ”Om vi går med i bankunionen då får vi här i Sverige garantera andra länders bankers risker och förluster. Jag tycker det är horribelt nog att skattebetalarna ska stå för bankernas förluster här i Sverige”.

Moderaterna, Kristdemokraterna och Miljöpartiet är mycket tveksamma och Centern har inte tagit ställning. Liberalerna är det enda parti som redan nu uttryckt att de är för ”ett stabilare regelverk när det blir en finansiell kris” medan Socialdemokraterna som vanligt vacklar och säger att Sverige skall vara med och påverka EU så mycket som möjligt.

Finansinspektionens generaldirektör Erik Thedéen var dock tydlig när han redan i mars 2019 i ett seminarium i Svenska institutet för europapolitiska studier (Sieps) sade: ”Enligt min uppfattning borde Sverige som land först ta ett beslut i den stora frågan: ska vi vara en del av euroområdet på lång sikt, eller ska vi stanna kvar utanför? Detta är ett politiskt beslut som jag inte tänker yttra mig om. Men enligt min uppfattning borde beslutet om huruvida vi ska delta i bankunionen grunda sig i vårt ställningstagande som nation avseende den gemensamma valutan”.

SAMMANFATTNINGSVIS BORDE utredningen aldrig ha tillsatts. Sveriges befolkning har i en folkomröstning 2003 beslutat att inte vara en del av euroområdet. Ett deltagande i EU:s bankunion innebär ytterligare en suveränitetsavsägelse, som inte kan accepteras.

Jan-Erik Gustafsson

Foto: M.M.Minderhoud

ECB, Frankfurt

Jeremy Corbyn är för sent ute för att rädda NHS*: det har redan sålts ut under EU.

Labourpartiet gjorde ett katastrofalt parlamentsval den 12 december. Partiet och Corbyn undvek att ta en diskussion om Brexit, och förlorade i praktiken ”den andra folkomröstningen” om Brexit. Henrik Overgaard-Nielsen förklarar i en artikel i The Daily Telegraph den 4 december varför Labour:s krav på NHS missar huvudsaken – det är EU som tvingar hälsomyndigheterna att acceptera bud från privata företag runt om i världen. Artikeln ger associationer till den svenska sjukvårdskrisen.

JEREMY CORBYN UPPREPAR hela tiden ”NHS* är inte till salu”. Det har blivit som ett mantra för det här valet – problemet är att det är för sent. I själva verket är NHS redan till salu, och har varit så i årtionden. EU-direktiv och Tony Blairs besatthet av ”att testa marknaden” bär skulden. EU:s direktiv för offentlig upphandling föreskriver klart att varje offentlig offert över ett visst belopp skall vara öppet för alla företag med dotterbolag i EU. Storbritanniens regering och NHS är förbjudna att kräva att den som erbjuder tjänster ska ha sin bas i det här landet.

Alla kontrakt för tjänster som inte levereras ”inom firman” måste gå ut på anbud, och detta inkluderar inte bara tjänster för sjukhus utan också material och mediciner som används inom NHS. Det här inkluderar också kemister, optiker och tandläkare, vilka alla är oberoende entreprenörer som väljer att erbjuda sina tjänster inom NHS.

Foto: Nick Lobnitz NHS Paper Bicycle

LABOURPARTIET HAR I årtal klandrat Tories för att sälja ut NHS – detta är en lögn. Det är inte på grund av Tories som en stor del av NHS har sålts ut: NHS såldes för länge sedan på grund av den Europeiska Unionen.

Idén att ett frihandelsavtal med USA plötsligt kommer att skapa alla möjliga sorters problem genom att USA-företag plötsligt skulle ta över NHS är en fantasi. Stora delar av NHS har redan skötts av företag som inte är engelska. Istället för att göra felaktiga politiska utspel borde Corbyn öppna sina ögon och inse att privatiseringen av NHS redan har seglat iväg på grund av EU-medlemskapet.

”United Health Group” är ett amerikanskt sjukvårdsföretag, listat som nummer sex på Fortune 500**. Optum Health Solutions (UK) Limited, är ett dotterföretag till UnitedHealth Group och har vunnit åtskilliga anbud i Storbritannien och som

arbetar med NHS uppdrag för idrifttagning, organisation och dataanalyser. Privata företag runt hela världen har haft tillgång till vårt NHS i årtal och ett handelsavtal med USA efter Brexit kommer inte att ändra på detta.

EU HAR MYCKET bestämda regler för offentlig upphandling i alla EU-stater. Det här betyder att såvida inte Labour tänker föreslå att nationalisera alla kemister, optiker och tandläkare, och nationalisera produktionen av farmaceutiska preparat, utrustning och möbler som används inom NHS – så kommer delar av NHS fortfarande att vara till salu för vilket utländskt företag som helst som önskar lägga bud på det.

Ett annat Fortune 500-företag med andelar i vårt NHS är Centene Corporation. Genom sitt dotterföretag i Storbritannien ”Simplify Health” (gör hälsan enklare) och dess 75 procent ägande i ”The Practice Group”, levererar det ett antal tjänster till NHS: driver 22 allmänläkarmottagningar, en akutmottagning och CAMHS – mottagning för mental hälsa för ungdomar i Surrey.

Ett annat exempel på utländska företag som erbjuder NHS-vård är Ramsey Health Care, ett australienskt företag. De driver ett nät av privata sjukhus och neurologiska enheter i Storbritannien, som har kontrakt för att behandla NHS-patienter. I augusti 2017 vann de ett sju-årskontrakt för att utföra ryggradskirurgi i Dorset, ett kontrakt värt över 30 miljoner pund.

EU:S EMFAS FÖR fri marknad och nyliberal politik hängde samman med Labour-partiets besatthet av behovet av ”konkurrens om anbud” för att försöka minska kostnaden för offentliga tjänster. Fastän partier av alla färger har varit ”skyldiga” till detta, är det Labour-partiet under Tony Blair som kan ses som den som har utlöst övergången från verkliga offentlig tjänster till tjänster öppna för utländska privata företag. Corbyns fräckhet att göra det centrala temat i sin valkampanj till ’att inte sälja NHS till Trump’ är hyckleri och ’fake news’ i den högre skolan.

Man behöver bara titta på NHS tandvård för att se vilken överväldigande kontroll USA företag redan har. ”My Dentist” (min tandläkare) är det största enskilda företag som erbjuder NHS-tandvård i Storbritannien med över 600 tandkliniker och är till 75 procent ägt av en amerikansk hedgefond***. Med detta menas inte att privata investeringar i NHS bör ses som ett hot mot vår existens, men att Corbyns valerbjudande att ’rädda NHS från utländska företag’ är felaktigt skrämselpropaganda.

Henric Overgaard-Nielsen
Brexitparti-parlamentsledamoten och tidigare ordförande för kommittén för allmän tandvårdspraxis (Översättning Anna-Lisa Eneroth)

*National Health Service (NHS) är den statliga organisation som ansvarar för den offentliga sjukvården i Storbritannien.

**Fortune är en amerikansk affärstidskrift. Den är känd för sina många listor, där en av de mest kända är tidningens årliga ranking av USA:s största företag, den så kallade Fortune 500-listan.

***En hedgefond (värdepappersfond) har friare regler för sina placeringar än exempelvis aktiefonder.

Källa wikipedia

Många andra partier kommer att göra som Boris Johnson gjorde, eller tvina bort

Varför blev Boris Johnson och Nicola Sturgeon, trots motsatta åsikter i politiken, båda vinnare i parlamentsvalet den 12 december? Därför att istället för att mästra väljarna återinförde Johnson och Sturgeon ett politiskt förfarande, vilket med tiden nästan har försvunnit: konsten att lyssna till vad väljarna faktiskt säger.

VAD GÄLLER BREXIT så tog Boris helt enkelt till sig vad väljarmajoriteten redan krävde (så gjorde även Sturgeon i Skottland). Vad gäller ekonomin så krävde väljarna en del av globaliseringens belöningar; det är vad Lag Boris lovade. Vad avser identitetspolitiken sade väljarna utanför de större städerna och universitetsstäderna precis vad tilltänkta ledare som David Goodhart och Eric Kaufmann har sagt under en längre tid: respekt inte bara för andra folks kultur utan även för den brittiska kulturen. Det hade Lag Boris även lovat. Beträffande säkerhets-

bli ledare i krig). Varför detta? Därför att Attlee brydde sig lite om utopiska projekt i sitt eget parti. Emellertid lyssnade han, som Lag Boris, mycket uppmärksam till vad väljarna tyckte om verkligheten i vardagen. Det är sant att Attlee var en smula introvert, vilket förstås är svårt att säga om en person som Boris Johnson. Därtill menade Attlee att det europeiska projektet, som på hans tid bara existerade som en plan, begränsade Storbritanniens globala möjligheter.

STORBRITANNIENS KONSERVATIVA PARTI, Tory, är nu ett av de få väldigt starka partier som finns kvar i Europa. Den politiska scenen i Storbritannien är också speciell i den meningen att den inte längre har ett starkt missnöjesparti. På andra ställen i Europa vägrar nästan alla traditionella partier att erkänna att de skulle vara i mycket bättre sits om de tog till sig Lag Boris modell.

Ta som exempel det konservativa systerpartiet Moderaterna i mitt hemland Sverige. Efter att Sverige blev medlem i EU 1995 har detta parti i praktiken övergett alla sina rötter, vilket inte skall ses som en stor överraskning, då EU-medlemskapet kraftigt beskär möjligheterna till en oberoende politik.

Vad beträffar ekonomin har partiet som brukade tala om de ekonomiska fördelarna av en begränsad stat förvandlats till en förespråkare av en byråkrati (EU) ovanför en annan (nationell) byråkrati (också denna tillåts svälla utan mycket kommentarer). Vad avser kulturen har det tidigare uttryckliga social-konservativa moderata partiet utvecklats till en aktiv kämpa för ”öppna ditt hjärta och gränser” för multikulturalism. Vad beträffar säkerheten har moderaterna, tidigare den svenska förkämpen för en så kallad realistisk försvarsagenda, skrivit under på en bara halvhjärtat dold EU-ambition att utveckla en parallell militär struktur i EU vid sidan om Nato (bekräftad av Ulf Kristersson på Folk och Försvars konferens i januari). Det är en ambition som kommer att misslyckas då den aldrig har sanktionerats av väljarna i Europa. Under tiden slösas skattebetalares pengar bort, det transatlantiska säkerhetsarrangemanget kommer under ännu mer stress och ansvarsförhållanden kommer att bli oklara (betyder onödigt långa svarstider). Vem tjänar i praktiken på detta? Just precis, Vladimir Putin.

Så har moderaternas strategi – liknar till stor del John Majors strategi – varit lyckosam? Ja, kanske var den lyckosam för en tid. Den tidigare partiledaren Fredrik Reinfeldt dominerade som statsminister den svenska politiska scenen från 2006 och flera år framåt. Men mycket av det politiska utrymmet som övergavs fångades snabbt upp av missnöjespartiet Sverigedemokraterna. Medan Tory reagerade på framväxten av UKIP (United Kingdom Independence Party) (genom att ständigt positionera om sin politik) har moderaterna försökt behålla sin höjda arm helt enkelt genom att isolera Sverigedemokraterna. Resultatet har blivit att Sverigedemokraterna har tagit över som det ledande oppositionspartiet.

Enligt opinionsundersökningar är Sverigedemokraterna nu ett av de största missnöjespartierna i Europa, i opinionen i jämnhöjd med socialdemokraterna (också ett parti med allvarliga problem, men fortfarande i regeringsställning). Utan att längre ha någon chans att återta regeringsmakten utan hjälp av

Foto: Olivier Hansen GUE/NGL

EU Chef Brexit Förhandlare Michel Barnier 22 Oktober 2019, 18:32

Sverigedemokraterna inbjöd moderatledaren för några veckor sedan ledaren för Sverigedemokraterna för första gången till ett möte ansikte för ansikte.

BERÄTTELSEN ÄR LIKNANDE i de flesta andra EU-länderna. Parti efter parti är fastkilade i en Theresa Mayesque fas av innehållslöshet. Till och med konservativa partier har i årtal talat om Boris Johnson som en ”clown”, ”opportunist” och en ”lättviktare”. Det betyder att många nuvarande partiledare inte vill följa i Lag Boris fotsteg. Många kommer att betona faktum att väljarnas stöd för EU utanför Storbritannien tycks vara starkare som följd av röran efter folkomröstningen 2016.

Emellertid kommer väljarnas känslor att förändras då det kan argumenteras att Storbritannien i relativa termer kommer att utvecklas till en stabil zon i Europa. Inte till en olycksbådande politisk och ekonomisk zon som förutspås av EU-ledarna. Betyder detta att Storbritannien förvandlas till ett land med politiskt lugn? Nej, men det kommer att utvecklas till ett land med den mest hälsosamma demokratiska – från botten uppåt snarare än från toppen och ner – politiska debatten, vilket är precis vad som behövs för att undvika en kraftigt destabiliserande situation av parlament mot folket, som skadar alla enskilda EU-stater.

Väljarna kommer att observera och utöva påtryckning på alla politiska partier i Europa att antingen byta riktning eller att inte längre kunna tävla om den verkliga makten. Ja, Bryssel tror att det lyckats innesluta följderna av Brexit, men Bryssel har aldrig varit benäget att läsa av eller respektera skiftningar i väljarkåren, vilket i slutändan leder till att nya överraskningar kommer att ske för EU.

Mark Brolin

(Artikeln har tidigare publicerats i brittiska The Telegraph 10 december 2019)

EU måste respektera Storbritanniens rätt till nationellt regelverk

EU har inte gett upp att påtvinga Storbritannien sitt regelverk trots att Brexit nu är genomfört. EU:s chefsförhandlare Michel Barnier presenterade den tredje februari ett 33-sidigt förslag till slutförhandlingarna under 2020 för ett ”partnerskap” med Storbritannien. Dokumentet kräver att EU-domstolen skall ha en långsiktig roll för att bevaka partnerskapet om framtida handelsrelationer, upphandlingar, standarder, tullar, fiskeförbindelser, medborgarens rättigheter, säkerhet och informationsutbyten med mera.

Men Boris Johnson gav svar på tal: ”Ett frihandelsavtal behöver inte innebära accepterandet av EU:s regler vad gäller konkurrens, subventioner, socialt skydd, miljön eller något annat – lika lite som att EU skulle ha skyldighet att acceptera brittiska regler”. När det gäller det omtalade fisket sa Johnson sig ”överväga ett avtal” och att ett sådant måste ”se till att brittiska fisket vatten först och främst är för brittiska båtar”.

Downing Street 10 har också författat en intern skrift som säger att Brexit är nu genomfört och vad som nu återstår är att under en ”övergångsperiod” förhandla om relationen med EU. Skriften säger att ”den 31 december 2020 kommer vi antingen att lämna övergångsperioden med ett Kanadalikt frihandelsavtal” eller ”2019 års avtal”, vilket kommer att ge oss ett handelsförhållande med EU liknande det Australien har”.

Till detta skall sägas att Brexitpartiet och Nigel Farage efter utträdet ur EU-parlamentet nu är på parlåga, men kommer att återaktiveras om Johnson i förhandlingarna tullar på den nationella suveräniteten.

Foto: Copyright UK Parliament / Jess Taylor

frågor erbjuder Boris Johnson knappast något nytt då fortfarande en väljarmajoritet stöder kärnvapen och Nato-medlemskap.

Det är för tidigt att säga, men det kan bli så att Boris Johnson med sin politiska linje mer liknar den tidigare labourlegenden Clement Attlee (brittisk premiärminister 1945-1951) än både Thatcher (en övertygelsepolitiker) och Churchill (född till att

EU nedvärderar faran av 5G för hälsan och för miljön

POST- OCH TELESTYRELSEN, PTS, meddelade i början av februari att man ska hålla auktioner för att sälja ut frekvenser för 5G i oktober 2020. Detta trots att det helt saknas forskning som visar att 5G kan byggas ut utan att allvarligt skada människors hälsa, insekter, fåglar och vår gemensamma miljö.

5G är en ny trådlös teknik som är helt otestad gällande påverkan på människors hälsa och miljön. Såväl den franska myndigheten Anses som den amerikanska senaten har konstaterat att det helt saknas forskning på effekter av 5G. Flera kantonen i Schweiz har på grund av osäkerheten infört moratorium för utbyggnad av 5G i avvaktan på utredning. 5G är stoppat temporärt i Bryssel och i Wallonien, liksom av Sloveniens regering av liknande skäl.

Över 260 vetenskapsmän och läkare som idag undertecknat 5G Appeal samt ett växande antal kritiker över hela världen har slagit fast att 5G leder till en massiv ökning av mikrovågsstrålning som redan bevisats vara skadlig för människors hälsa och för miljön. 5G är en helt ny teknik som koncentrerar mikrovågsstrålningen i smala stråk för att uppnå den supersnabba trådlösa överföringen och bygger på militär teknik (så kallad faststyrda gruppantennar). Dessutom kommer antalet basstatio-

sionen hösten 2017 var ett initiativ av professor emeritus Rainer Nyberg från Finland, och cancerläkaren/forskaren Lennart Hardell från Sverige. I appellen konstaterar de att 5G innebär ett gigantiskt experiment med människors hälsa som strider mot internationella konventioner. De rekommenderade ett moratorium för utbyggnad av 5G tills potentiella risker för människors hälsa och miljö har undersökts fullt ut av forskare utan bindningar till industrin. Det hänvisade också till försiktighetsprincipen som antogs av UNESCO 2005 som är inskriven i EU:s grundlag Lissabonfördraget.

EU-kommissionen svarade med att hävda att det inte skulle finnas belägg för att det skulle finnas hälsorisker med 5G och hänvisade till två instanser: ICNIRP (International Commission on Non Ionising Radiation Protection), samt till EU-kommissionens egen expertrapport, SCENIHR (Scientific Committee on emerging and Newly Identified Health Risks). Båda är emellertid kända för att inte vara opartiska. ICNIRP är den organisation som rekommenderat de skyhöga gränsvärdena eller ”referensvärdena” som rekommenderas av EU-kommissionen och svenska myndigheter, men som är gravt otillräckliga för att skydda mot visade skadliga effekter av mikrovågsstrålning då de endast skyddar mot omedelbara uppvärmningseffekter av mycket kort tids exponering. De utesluter skydd mot exempelvis cancer och andra skador som uppstår vid längre tids exponering vid nivåer som inte medför akuta effekter på grund av uppvärmning. Detta trots de massiva vetenskapliga beläggen för skadlig påverkan under ICNIRP:s värden. Både ICNIRP och SCENIHR är dominerade av personer med bindningar till telekom- eller elindustrin och saknar helt representanter från den majoritet inom forskningsområdet som anser att ICNIRP: värden är otillräckliga (se www.emfscientist.org). ICNIRP:s utredningar är alltid förmånliga för telekombolagen. Intressant är att en domstol i Italien nyligen slagit fast att ICNIRP-medlemmar och SCENIHR:s utredning är mindre tillförlitliga än forskare och experter som är oberoende från telekomindustrin.

I SVERIGE FÖRS ingen kritisk diskussion bland politiker och media om hälso- och miljöeffekter. Inrikesminister Anders Ygeman påstår till och med att kritiken mot 5G skulle komma från Ryssland. Svenska politiker verkar mer bry sig om skyddet av Ericssons överlevnad, som enligt experter är beroende av att 5G blir en framgång, framför skyddet av det svenska folkets hälsa och vår miljö.

Men motståndet mot 5G växer. I Italien motsätter sig drygt 100 kommuner 5G. I Schweiz är över hälften av befolkningen motståndare till att 5G byggs ut. Robert F. Kennedy Jr säger att 5G ”är en stor mardröm”. Utan tvekan finns så mycket vetenskaplig forskning som visar skadlig påverkan på grund av mikrovågsstrålning att det är fullständigt vansinne och rena diktaturfasoner, att med tvång och utan demokratisk förankring, exponera hela svenska folket för 5G. I stället bör vi växla in på ett spår som bär mot en säker teknik.

Mona Nilsson

*Ordförande för Strålskyddsstiftelsen
Författare till Mobiltelefonens hälsorisker (2010)*

Foto: Hana Chramostova

ner att mångdubblas. Denna ökande och koncentrerade strålning kan enligt forskare leda till ”omedelbara vävnadsskador” medan andra befarar det inte är orimligt att pulserna kan orsaka plötsligt hjärtstopp eller annan allvarlig hälsopåverkan. Redan finns vittnesmål från områden där 5G startats i form av hjärtpåverkan, tinnitus, huvudvärk och sömnsvårigheter med mera. Därtill finns uppgifter om massdöd av fåglar och insekter.

Mikrovågsstrålningen ökar så mycket med 5G att beslutsfattare i olika länder utsätts för påtryckningar för att höja sina gränsvärden satta för att skydda människor mot hälsoskador, annars kan 5G inte byggas ut. Exempelvis har Bryssel höjt gränsvärdet år 2018 med över 20 gånger jämfört med det som gällde under 3G-utbyggnaden.

UPPROPET ”5G APPEAL” SOM sändes till EU-kommis-

Fästning Europa på frammarsch

EU:s nya strategi att bedriva flyktingpolitik på bottenivå bidrar till en mycket svår situation för människor på flykt undan krig och politisk förföljelse. På Balkan hänvisas människor till enkla tältläger där de mest basala nödvändigheterna saknas och i Grekland skickas de helt enkelt tillbaka till Turkiet fast det inte anses som ett säkert land att återsända flyktingar till.

EU-LÄNDERNAS POLICY att skylla ländernas ekonomiska problem på invandringen har bidragit till besluten att stärka det som kallats för fästning Europa med gränspatrullbyrån Frontex som verktyg. EU har länge haft en gemensam yttre gränspolitik med höga murar utåt. Förbud för medborgare i icke-EU-länder att resa in utan visum infördes tidigt. För att styra vilka som ska få tillstånd att komma in och stoppa alla andra kompletteras visumtvånget numera av många andra åtgärder. En del är administrativa, som vilka id-handlingar som godkänns och transportöransvar (böter för flygbolag som tar med personer utan giltiga handlingar). Men andra åtgärder är brutala: verkliga murar med taggtråd och rakblad, vallgravar, elektronisk utrustning, polis och militär till lands och till sjöss.

Parallellt med att gränspolitiken har etablerats har EU-länderna försökt skapa ett gemensamt system för asylsökandes rättigheter. Det finns en förordning som är gemensam för alla EU-länder: Dublinkonventionen. Konventionen innehåller bestämmelser om att den som söker asyl ska få ansökan prövad i det land som är ansvarigt för att ha släppt in personen – och ingen annanstans. Även detta regelverk, Dublinförordningen, har en framsida; varje asylsökande har rätt att få sin sak prövad. Men baksidan, att det måste ske i det land som man fått visum av eller först rest in i, har tagit överhanden. Många asylsökande snurrar runt inom EU utan skydd och utan att lyckas ta sig till ett EU-land som skulle ge dem en rättssäker asylprövning eller till det EU-land där nära och kära finns. De flesta hamnar i EU:s gränsländer med mottagande på bottenivå.

ETT AV DE främsta exemplen på EU:s nya flyktingpolitik är Turkietavtalet. Det ingicks den 18 september 2016 mellan EU och Turkiet efter att flyktingströmmarna från framförallt det krigsdrabbade Syrien över Grekland ökat kraftigt. Avtalet går ut på att Turkiet hindrar människor från att ta sig över havet till de grekiska öarna för att söka asyl. De som ändå lyckas ska föras tillbaka till Turkiet. I utbyte får den turkiska staten pengar samt utsikter till bättre relationer med EU, däribland visumfrihet.

Landet kan enligt Amnesty international omöjligt betraktas som ett så kallat säkert tredje land, till vilken avvisningar av flyktingar kan ske. Den flyktingstatus som Turkiet ger skyddsbehövande är villkorad och full av hål: Flyktingar avvisas till direkt farliga länder, till exempel Syrien, om de anses utgöra ett hot mot Turkiet, bedömt med hjälp av ovan nämnda och andra gummiparagrafer.

De asylsökande som på grund av rättsliga hinder och andra skäl inte kan sändas tillbaka till Turkiet bor i fängelseliknande läger på de grekiska öarna. Förhållandena i lägren är avsiktligt dåliga för att avskräcka flyktingar från att komma över havet

och söka asyl.

Politikerna och tjänstemännen i EU säger sig värna om Dublinkonventionen, men frågan är om inte unionens nuvarande gränspolitik i stället undergräver asylrätten? EU diskuterar sedan flera år en förändring av Dublinförordningen men länderna har inte lyckats komma överens om en lösning. Medan EU:s institutioner i Bryssel tvistar om ett rättvisare system med en jämnare fördelning av asylsökande mellan länderna, ett krav där Sverige har varit speciellt tydligt, så finns det enligt den Brysselbaserade flyktingrättsorganisationen ECRE (European Council on Refugees and Exiles) tydliga tecken på att EU samtidigt skärper sin flyktingpolitik vid gränserna, både på Medelhavet och österut. Att man utsett en representant från det flyktingfientliga Ungern, Oliver Varheley, till kommissionär för området grannskap och utvidgning gör inte situationen mindre komplicerad.

Bild: Robert Nyberg

FRONTEX HAR PÅ senare tid genom mellanstatliga avtal utökat sin verksamhet i de till Grekland angränsande Balkanländerna, där Frontextjänstemän enligt ECRE idag tagit över delar av gränsbevakningen i länder som Serbien, Montenegro och Albanien i syfte att skydda EU:s gränser. Tjänstemännen har rättslig immunitet i länderna där de verkar, vilket väcker frågor av rättsstatlig karaktär och situationen har lett till att många människor lämnats i sticket i primitiva läger utan att ens få sina mest basala behov tillfredsställda. Den här utvecklingen visar enligt ECRE att EU idag förefaller att vilja lägga vikten vid skyddet av unionens gränser och förvaring av människor snarare än skydd och integration av asylsökande flyktingar.

Kort sagt, ju färre som kommer in i unionen, desto enklare blir det att hantera frågan om vem som ska få asyl. Men det sker till ett högt pris, inte minst för skyddsbehövande flyktingar och frågan är om det är den här sortens politik vi vill bedriva i EU:s namn.

Marie Ericsson

kritiska eu-fakta | nr1 | mars | 2020 11

Är EU en demokratisk ”rättsstat”?

SEDAN 1960, ALLTSEDAN rättstillämpningen i EU-domstolen (ECJ) tolkat EU-lagstiftning har den blivit alltmer restriktiv mot varje ansträngning av nationella regeringar och parlament att försöka återta en oberoende nationell utveckling. Den allsmåttiga EU-domstolen har skapat en rättslig doktrin som medför att nationella domstolar gör medlemsstaterna finansiellt förpliktade inför individer och företag, om det uppstår allvarliga överträdelser av regeringar som förorsakar förluster och skador. Högsta domstolen och andra svenska domstolar lyder under EU-rätten. Den har också utvecklat en doktrin för effektiva botemedel. Trots att det juridiska systemet redan innehåller tillräckligt starka korrigeringsmekanismer för att tvinga igenom EU-lagstiftning har EU-domstolen själv rätt att skapa sådana botemedel.

Nyliberalismen fastlåst i EU-fördrag

Lissabonfördragets procedurer för att förändra lagstiftning ger många möjligheter för regeringar som är positiva till EU att använda sig av veto för varje förändring som till exempel föreslås av den svenska regeringen. Men det sätt på vilket EU har låst fast nyliberalismen i sin konstitution (Lissabonfördraget) är ingen tillfällighet utan avsiktligt: från sin tillkomst är EEC/EG/EU:s konstitutionella kärna fri marknadsliberalism uttryckt som principerna om ”de fyra friheterna”, icke snedvriden konkurrens, och stadganden som skyddar utökning av marknader (privatisering) och förbjuder statligt understöd. Själva EU:s struktur är uppbyggd för att värna det internationella kapitalet från demokratiska påfund och politik. Att försöka reformera en sådan struktur är inte ett seriöst krav utan en fantasi.

Före EU hade Sveriges riksdag lagstiftningsmakt

Innan Sverige blev medlem i EU 1994 och kapitulerade inför EU-rätten hade riksdagen full lagstiftningsmakt och domstolsväsendet var nationellt självständigt. Ett lagstiftningsärende föregicks normalt av en statlig offentlig utredning (SOU), som beredde ärendet och där Organisations-Sverige i breda remisser fick lämna synpunkter på regeringens förslag till

proposition. När lagen väl beslutats ingick allt detta, SOU, remisser, proposition, i tolkningsunderlaget för domstolarna vid lagtolkningstvister. Med EU-intrådet slogs detta demokratiska lagstiftningssystem sönder. Detta dramatiska byte av rättssystem var inte ens en fråga som diskuterades inför folkomröstningen i november 1994. Idag är en EU-rättsakt resultatet av en kompromiss av 28 olika medlemsstaters åsikter, när beslutet tas i Rådet. Varken riksdagsledamöter eller EU-parlamentsledamöter har någon rätt att ta initiativ till förändrad eller ny lagstiftning. Den rätten ligger hos EU-kommission, som i hög grad styrs av den omfattande lobbyverksamhet som har byggts upp kring kommissionen. Blir det en rättstvist skall den avgöras av förment oberoende domare i den allsmåttiga EU-domstolen.

Frågan blir då om EU:s stadgande kan ”effektivt” bli bättre genom att en medlemsstats regering tar strid emot dem och försöker driva igenom en demokratisk agenda och ändå kunna bli kvar i EU? Denna strategi som till exempel torgfördes av socialdemokratiska och en hel bunt av europeiska vänsterpartier inklusive det svenska Vänsterpartiet inför EU-parlamentsvalet baseras på ett allvarligt intellektuellt fel: man inbillar sig att EU är något externt till, till exempel Sverige, så att det enkelt kan betraktas som vilken tennisklubb som helst, eller att det räcker att protestera emot som en geografiskt avlägsen kejsare. Men detta är ett fullständigt misstag. EU fungerar genom att omvandla den inhemska statens institutioner inklusive den nationella rätten för att tjäna EU:s väl dokumenterade historiska, men ofta dolda överstatliga syften: nationalstaterna har omvandlats till medlemsstater.

Svenska domstolar vakar över EU-rätten

Särskilt har EU:s nyliberala konstitutionella regelverk gjorts effektivt inte bara genom en överstatlig domstol, men också av de inhemska domstolarna. Svenska domstolar vakar över EU-rätten mot inhemsk politik och lagar från regeringen och riksdagen. Detta gör det omöjligt för medlemsstater att ”revolvera” mot EU-regler utan att först ha blivit en fredlös regering eller att ha tvingats köra över landet eget ”oberoende” domstolsväsende.

Så långt tillbaka som tidigt 1960-tal bestämde sig EU-domstolen för att rekrytera nationella domare från medlemsstaterna som grindvakter. Domstolen förklarade att EU-lagen (på den tiden EEC-lagen) skapade rättigheter för individer och företag, som de nationella domstolarna måste skydda, och att dessa rättigheter är överordnade all nationell lag, oavsett hur den nationella lagen är utformad. Detta gör det fullständigt omöjligt för den svenska regeringen och riksdagen att lagstifta i konflikt med EU-lagen. Det är därför som regeringen inför varje lagstiftningsärende kollar om de föreslagna bestämmelserna strider mot EU-rätten. Om en lagstiftning passerar genom riksdagen och inte är förenlig med EU-rätten, är våra egna domstolar bundna av att ge företräde åt EU:s stadganden. Dessutom när jurister talar om att EU-rätten ”ger rättigheter till individer” är det oftast privata företag och storkoncerner som använder sig av nationella domstolar för att driva igenom sina nyliberala friheter under EU-rätten.

Svenska domstolar har således rätt att omedelbart upphäva lagar som stiftats i strid mot EU-rätten. Dessutom sammanmälter oftast juristers åsikter om det allmänna intresset med deras egna personliga åsikter. **Merparten av dessa svenska jurister är också passionerade tillskyndare av EU-medlemskapet. Att**

Den svenska kollektivavtalsmodellen hotas av minimilöner

INFÖR FOLKOMRÖSTNINGEN OM EU 1994 betydade de politiska partierna och fackföreningsrörelsens ledningar att ett medlemskap inte på något sätt skulle påverka arbetsrätt och den nordiska kollektivavtalsmodellen. Sedan dess har vi fått utstationeringsdirektiv och Lex Laval, som har lett till okontrollerad arbetskraftsinvandring och lönedumpning, vilket medfört omfattande lönedumpning och usel arbetsmiljö inte minst inom byggnads- och transportbranscherna.

FÖR CIRKA TVÅ ÅR sedan tog statsminister Stefan Löfven och dåvarande kommissionsordförande Jean Claude Juncker initiativ till det sociala toppmötet i Göteborg i vilket de fackliga centralorganisationerna deltog för att som det sades informera om den svenska arbetsmarknadsmodellen. Mötet resulterade i ett 20-tal konkreta förslag på arbetsmarknads- och socialförsäkringsområdet, som Stefan Löfven försäkrade inte skulle leda till lagstiftning eller direktiv från EU:s sida.

Sedan dess har EU:s överstatliga arbetsmarknadsmyndighet, ELA, som ska underlätta den fria rörligheten i unionen, invigts i oktober 2019. Detta trots att en majoritet i EU-nämnden sade nej till arbetsvillkorsdirektivet och körde över dåvarande arbetsmarknadsministern Ylva Johansson.

INFÖR ATT DEN nya EU-kommissionen med Ursula von der Leyen, och nu med Ylva Johansson som migrationskommissionär, skulle få ja i EU-parlamentet lovade von der Leyen för att bli vald till EU-kommissionens ordförande att kämpa för minimilöner inom EU. Det var ett löfte som tilltalade främst socialdemokrater, men också vänsterpartister, gröna och liberaler i hela unionen. I mitten av januari har EU-kommissionen nu presenterat ett första initiativ till överstatliga minimilöner. EU:s arbetsmarknadsminister Nicolas Schmit har motiverat att ett EU-ramverk för minimilöner behövs för att avvärja en mycket destruktiv kapplöpning till botten för priset på arbetskraften, men tycks inte förstå att det är EU:s nyliberala åtstramningspolitik som allt mer leder till generaliserad lönedumpning.

Det är något av upp och nedvända världen, när det nu främst är företrädare för borgerliga politiker och arbetsgivarorganisationer som försvarar den

svenska kollektivavtalsmodellen. EU-parlamentarikern Abir Al-Sahlani (c) säger upprört till Svenska Dagbladet ”lönebildning och medlemslänternas rättstraditioner skall avgöras på hemmaplan, och inte av Bryssels byråkrater”.

TVÅ FÖRETRÄDARE FÖR arbetsgivarorganisationen Almega skriver i Svenska Dagbladet 13 januari ”med en utökad europeisk inblandning i arbetsmarknadsfrågor kommer vi att få en situation där kollektivavtalen kan överprövas av EU-domstolen” och ”i och med att inte alla företag och anställda omfattas av kollektivavtal är risken överhängande att en rättslig prövning leder till att domstolen konstaterar att den svenska modellen inte är tillräcklig just för att inte alla omfattas av den. Följden blir krav på nationell lagstiftning”.

Almegaskribenterna skriver också att arbetsgivare och de centrala facken har stiftat ett Arbetsmarknadens EU-råd för att skydda den svenska modellen från EU-inblandning. Avgående LO-ordföranden Karl-Petter Thorvaldsson säger till Europaportalen att oron är stor i nordiska fackföreningsrörelsen över initiativet till minimilöner, och hoppas på att det inte blir några lagförslag. Men den större frågan är hur Stefan Löfven, Ylva Johansson och socialdemokratiska politiker kommer att agera om ett lagstiftningsdirektiv läggs på bordet.

Jan-Erik Gustafsson

Bild: Robert Nyberg

som stora delar av vänstern i Sverige tycks tro att en ”progressiv” svensk regering skulle kunna gå emot domstolsbeslut som stiftats i strid mot EU-rätten är att sprida illusioner.

Omöjligt att ”reformera” EU

Vad händer om domstolarna bara ignoreras och man därmed bryter mot svensk lag? Realistiskt sett med de EU-vänliga partierna som sitter i riksdagen och inte kan se något samhälle utanför EU, vill dessa partier inte ha någon radikal konfrontation eller ett brott som detta skulle innebära. Det skulle medföra att vara beredd på att strida mot inte enbart EU:s institutioner, men också mot det nationella domstolsväsendet.

Så talet inför EU-parlamentsvalet från höger till vänster om att ”reformera” eller omforma EU och vara kvar som EU-medlem är ett självbedrägeri. Det är ett faktum att det inte kan bli

den minsta förändring i EU:s grundläggande regler eller strukturer utan att en sådan enhälligt beslutas av EU:s alla 28 medlemsstater. Det är också tomt prat att vara beredd att ”utmana” de ekonomiska lagar och den politik som är kärnan i EU-medlemskapet och samtidigt vara kvar i EU. För de reformvänliga europeiska vänsterpartierna inklusive det svenska Vänsterpartiet, som fört diskussioner om en Plan B för Europa, ledde självbedrägeriet till att partigruppen GUE-NGL förlorade 10 platser och fick 41 av 751 EU-parlamentsledamöter. Det omtalade DIEM25 (Democracy in Europe Movement 2025) som tagit på sig uppgiften att till 2025 reformera EU:s institutioner med den tidigare grekiska finansministern Yanis Varoufakis som frontfigur kom inte ens in i parlamentet.

Jan-Erik Gustafsson

Utrikesminister Ann Linde bedyrar sin lojalitet till EU:s säkerhets- och utrikespolitik

MELLAN DEN 12-14 JANUARI samlades 350 utrikes- och säkerhetspolitiska intresserade i den svenska EU-eliten till den årliga konferensen i Sälen i Folk och Försvars regi. På konferensen talade Sveriges nya utrikesminister och tidigare EU-ministern Ann Linde som efterträtt den ”sparkade” Margot Wallström. Delar av hennes tal är värt att publiceras för en större allmänhet, då det visar Sveriges undfallenhet för EU och bekräftar den svenska regeringen russofobiska inställning:

”Vårt mål är fred och stabilitet runt Östersjön. För det behövs en

Foto: Estonian Foreign Ministry

Ann Linde

kombination av medel. Vi stärker vårt nationella försvar och fördjupar våra försvarspolitiska samarbeten runt Östersjön och transatlantiskt, inklusive med Nato, och vi står fast vid den militära alliansfriheten. Även i vår diplomati har vi ett nära samarbete med våra grannar: inom Norden, särskilt med Finland, och med de baltiska staterna, med Tyskland och Polen (...)

I Arktis märks klimatförändringarna tydligare än på många andra ställen. De miljömässiga konsekvenserna med issmältning och tinande permafrost snabbar på uppvärmningen. Den skapar också en ny geografi och en förändrad spelplan för Rysslands, Kinas och USA:s kommersiella och militära intressen (...) Jag tog, tillsammans med Finland och Danmark, upp Arktis på EU:s utrikesministermöte i december, för att få EU att engagera sig mer.

Vilken del av närområdet vi än talar om, kan vi inte bortse från Ryssland, och en rysk närvaro som, tyvärr, ibland är som hotfull eller utmanande. Jag har själv följt utvecklingen i Ryssland sedan 1980-talet, och ser med visst vemod på den tid när vi hoppades och trodde på en demokratisk utveckling i nära partnerskap. Med det sagt får vi inte tappa övertygelsen om att också det ryska folket förtjänar att leva i ett demokratiskt, öppet och välmående Ryssland. Precis som för övriga EU handlar vår Rysslandspolitik om att stå upp för folkrätten och markera mot oacceptabelt beteende, samtidigt som vi uppmuntrar kontakter mellan våra folk och för dialog med våra ryska motparter (...)

Och så har vi Ukraina, där jag tycker mig märka en farlig

tendens att frågan om Krim med tiden långsamt börjar sjunka ner på den internationella dagordningen. Det hoppas ju Ryssland på – att det snart bara ska vara en fotnot. Låt oss då inte glömma att annekteringen av Krim är ett solklart brott mot folkrätten och den europeiska säkerhetsordningen. Varje gång någon uttrycker att vi borde lämna Krimfrågan bakom oss, måste vi fråga: vill vi verkligen ha prejudikatet att ”den som annekterar en del av ett annat land, får under några år utstå sanktioner och fördömanden, men sedan blir allt som förut”? Vad innebär det för vår egen säkerhet?

Mitt budskap är att Sverige alltid står upp för att Krim är en del av Ukraina, och att brott mot folkrätten och den europeiska säkerhetsordningen ska sanktioneras så länge de fortgår. Det är också vad vi driver i EU. Enigheten bland EU:s medlemsstater är ett av de starkaste utrikespolitiska verktyg vi har, och senast i december förlängdes sanktionerna mot Ryssland.

Och det leder oss in på det andra området; EU som utrikes- och säkerhetspolitisk aktör. Vårt OSSE-ordförandeskap 2021 medför ett stärkt fokus på Europa. Något annat vore ologiskt. Men det gäller att vi vet vad vi vill. EU är vår viktigaste utrikes- och säkerhetspolitiska plattform, och vi behöver göra mer för att EU ska vara en tyngre aktör inom utrikes- och säkerhetspolitiken. EU är världens största inre marknad, världens största ekonomi. Vi gör anspråk på att vara världsledande i fråga om värderingar. Tillsammans är vi över en halv miljard invånare. Men vi har inte motsvarande tyngd på den internationella scenen. Jag ser att det finns ett utrymme som EU skulle kunna ta, som vi vill att EU ska ta. Då behöver vi se över våra arbetssätt och de verktyg vi har till hands.

Den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken är central. Just nu pågår en diskussion mellan EU:s utrikesministrar om arbetsmetoder för att EU ska driva utrikespolitik så effektivt som möjligt. Här ska Sverige vara ledande för att det ska bli mindre långa sammanträden och mer action. Det är tydligt att Europa behöver ta ett större ansvar för sin egen säkerhet. Vi måste stärka vår säkerhetspolitiska handlingsförmåga och samtidigt värna om EU:s sammanhållning.

De senaste åren har vi därför utvecklat ett antal initiativ för att göra EU till en starkare aktör inom säkerhets- och försvarspolitiken. Det ligger i Sveriges intresse att delta på ett konstruktivt sätt och tillhöra kärnan i detta samarbete. Sverige har deltagit i samtliga EU:s krishanteringsinsatser. Vi deltar aktivt i utvecklingen av EU:s försvarssamarbeten, samtidigt som vi tydligt värnar svenska intressen. Vi har också varit drivande för den civila pakten inom EU som skapar förutsättningar för en snabbare och mer effektiv civil krishanteringsförmåga. Det här hänger ihop med EU:s partnerskap. Ett EU som tar ett ökat ansvar för sin egen och för internationell säkerhet är mer relevant för FN, Nato och för våra säkerhetspolitiska partners. EU-samarbetena inom säkerhet och försvar ska utformas i samklang med det transatlantiska samarbetet och på sätt som inte innebär duplicering och överlappningar av kompetens”.

Linde excellerar här i en russofobisk inställning mot grannlandet Ryssland och har ingenting att säga om den USA- och EU-ledda statskuppen i Ukraina i februari 2014. Fascistiska grupperingar har nu stort inflytande i Ukraina, och landet lyder

EU:s konkurrenslagstiftning hotar kvinnojourerna

SVERIGE FINNS UPPEMOT 200 kvinnojourer. Årligen misshandlas 10 000-tals kvinnor av sin partner. Den totala kostnaden för detta beräknas uppgå till nästan 40 miljarder kronor per år. Kvinnojourerna i Sverige har gått i spetsen för kampen mot mäns våld mot kvinnor och samlat ett stort kunskapskapital om hur våldsutsatta kvinnor och barn bemöts och bemöts. Denna kunskap har byggts upp under 40 år.

Men nu börjar EU:s konkurrenslagstiftning expandera inom offentlig sektor. I utredningen ”Ny modell för statsbidrag till vissa ideella organisationer inom brottsofferområdet” (Ds 2019:7) föreslås upphandling och konkurrensutsättning av dessa tjänster. Inom många kommunala socialtjänster, som letar efter kostnadseffektiva alternativ, används allt oftare vandrarhem för utsatta kvinnor och barn. Fem kommuner i Stockholmsområdet har bland annat valt att upphandla boenden för våldsutsatta kvinnor. Företag som tidigare kunnat tjäna pengar på flyktingboende ser sig om efter nya verksamhetsområden att tjäna pengar på och ett sådant har blivit våldsutsatta kvinnor och barn. Där erbjuds kvinnorna ”skyddade boenden” men utan den kunskap som kvinnojourerna har. Säkerhetsbranschen vädrar också pengar och pekar på behoven av högre säkerhet för de boende, som inte kvinnojourerna kan erbjuda men som säkerhetsbranschen gärna skulle stå till tjänst med.

MEN MÅNGA HÄVDAR att kvinnojourerna representerar vad som EU kallar icke-ekonomiska tjänster av allmänt intresse – tjänster som faller utanför EU:s upphandlingstjänster. SKR (Sveriges Kommuner och Regioner) har enhälligt på sin kongress förespråkade att skyddet för våldsutsatta kvinnor

inte upphandlas utan genomförs i samarbete med den ideella kvinnojoursrörelsen. För att kringgå EU:s upphandlingsregler har man konstruerat en avtalsmodell, IOP, ideellt och offentligt partnerskap. Denna avtalsmodell ger offentlig sektor möjlighet att samarbeta med ideellt drivna verksamheter. Avtalsstiden är ofta begränsad och de summor som anges är ofta i bidragsstorlek vilket kan tolkas som att det inte är på riktigt med fullständiga driftsbidrag. Även om stödet för att använda IOP-modellen är kompakt, så är alla tunga instanser överens om att rättsläget i grunden är oklart.

EU-LAGSTIFTNINGEN ÄR inte glasklar och grunduppgiften för hela EU-lagstiftningen är att stödja alla typer av marknadsmekanismer på en öppen marknad. Det finns därför en stor risk att en överprövning av IOP-modellen i EU-domstolen inte automatiskt skulle gynna ideella krafter. När nu flera kommuner valt att upphandla kvinnoskydd så har det uppstått en marknad för detta. De företag som då är verksamma på denna marknad skulle mycket väl kunna hänvisa till EU:s konkurrensregler om likvärdighet och att staten och offentliga aktörer inte får snedvrider konkurrensen med subventioner till egna aktörer.

EU-lagstiftningen innebär således ett mycket allvarligt hot mot samhällets skydd av våldsutsatta kvinnor och hela det arbete som bedrivs inom såväl offentlig som idéburen verksamhet. Att denna utveckling skulle stå i strid med EU:s icke-diskrimineringsprinciper och tal om jämställdhet lär nog i EU-domstolen väga lätt mot de intressen som känner sig ekonomiskt diskriminerade.

Per Hernmar

ekonomiskt under Internationella valutafondens och EU:s beskydd. I Lindes tal finns heller ingen kritik av Trumps och den amerikanska regeringens imperialistiska politik varhelst i världen. Som till exempel orsakade tragedin i Iran nyligen.

I Studio Ett fyller den ”amerikanske” utrikesministern Peter Hultqvist in och säger att ”skiftet i Ukraina, Georgien och pressen på Baltstaterna och desinformationen mot Väst gör att vi måste bygga upp försvaret och stärka den transatlantiska länken”.

Enigheten bland de svenska politiska partierna att stärka det svenska försvaret är nästan total. Det handlar bara om hur mycket pengar som skall avsättas till försvaret. Som torped framträdde på Folk och Försvar moderatledaren Ulf Kristersson, som kräver att försvarskostnaderna skall uppgå till 1.5 procent av BNP eller 93 miljarder kronor 2025, cirka det dubbla mot idag. Kristersson utvecklade sin russofobiska inställning, liksom tidigare hans moderata ledamöter i EU-parlamentet, genom att säga:

”I vårt eget närområde har Ryssland utvecklats från ett demokratins hopp (under den korrupte Jeltsin på 90-talet, min anmärkning) till ett demokratiskt hot (...) Vi kan inte längre skylla på ett nytt och sämre säkerhetsläge. Ryssland attackerade Georgien för över ett decennium sedan. Kriget mot Ukraina

Bild: Ulf Frödin

(underförstått Rysslands krig, min anmärkning) har pågått i snart sex år (...) Och så måste vi värna långsiktiga intressen och därför prioritera: Norden, och de baltiska staterna, EU och Pesco (EU:s nya försvarspolitiska samarbete, min anmärkning.) Samarbetet med Nato. Och öppet stå för det”.

Undfallenheten för Trump, EU och Nato är total, och styr svensk utrikes- försvars- och säkerhetspolitik. Folk- och Försvars konferens bekräftar detta.

Jan-Erik Gustafsson

Posttidning B

Avsändare:

Kritiska EU-fakta

**Viktoriahuset, Linnégatan 21, 4 tr,
413 04 Göteborg**

GALLERIET/ Ulf Frödin

